

APERIS: http://eszperantoval.virtus.hu/index.php?id=detailed_article&aid=40038

[Eszperantóval Virtus](#)

Per Esperanto por la mondkulturo. Eszperantóval a kultúráért
Főszerkesztő (çefredaktoro): [Szabadi Tibor J.](#)

Kultúra

Öreg Néger - népdal

[Szabadi Tibor J.](#) - 2008.03.04 16:09

A "capoeira" (ejtsd: kápoejrá) zenés harcművészetéről...

Öreg Néger
(Preto Velho)

népdal

Öreg néger otthagya Bahía⁽¹⁾-t
Álló nap csak sírdogált
És az angolai *capoeira*-t⁽²⁾
E napon elhagyta
Így szomorkodott távoztában
Mesterével emlékében
Odaszólt a mesterekhez
Visszatartva sírását
Bocsáss meg Pastinha⁽³⁾ Mester
Bocsáss meg méltóságos Aber⁽⁴⁾
Isten veletek angolai mesterek

capoeira angolait nem látom többé jaj
Sírj öreg néger, sírj csak
Sírj mert látni fogsz, de
Sírj öreg néger, sírj csak
capoeira angolait nem látod többé jaj
Sírj öreg néger, sírj csak
Sírj mert látni fogsz, de
Sírj öreg néger, sírj csak
capoeira angolait nem játszol többé jaj

Megjegyzés:

- (1) „Bahía” állam, Észak-kelet Brazíliában
- (2) „**angolai capoeira**” (ejtsd: **kápoejrá**): lásd az alanti szöveget
- (3) nagytiszteletű **capoeira** mester
- (4) valószínűleg egyik tanítómester neve

Capoeira zenés harcművészet, és az afrikai rabszolgák körében dívott, és átkerült Brazíliába. A „ capoeira”, (portugálul) szónak létezik egynéhány jelentése, amelyek közül az egyik kapcsolatban áll az erdők vagy a braziliai őserdők területével. Feltételezik, hogy ezt a nevet azok a helyek kapták, ahová a menekült rabszolgák igyekeztek elrejtőzködni.

Capoeira-t ügyes és együttes testmozdulatok jellemzik – gyakran a padlóhoz, földhöz közel mozogva, akár fejjel lefelé a lábat felemelve –ügyes akrobatikus elemek is előfordulnak benne.

Két, egymástól teljesen ellentétes stílusa létezik. Az egyik az ún. „angolai” – habár, ez brazil találmány –, jellemzője a lassú, a földhöz közel történő küzdelem, különösen ügyelve a maga hagyományaira és rítusaira. A másikat „vidéki” („regional”, brazil-portugálul) stílusnak nevezik, jellemzője a szüntelen akrobatikus mozgás.

Mindkét stílusra jellemző a szándékos titkolódzás és trükkös cselezés, a padlón való aktivitás; nagyon gyakoriak a többféle lábmozdulatok, mint pl. lábujjal, szinte kúszó és telitalpas rúgások.

A többi küzdősporttól az a tény különbözteti meg, hogy az egészet sajátos zene kíséri. A *kápoejrá* zenéje olyan erős és korlátok közé szorított, hogy gyakorlatilag lehetetlen ezeket a mozgásokat a hozzá tartozó zeneszerszámok nélkül végezni.

Az ének szövege gyakran tartalmazza a természet elemeit, utánozza a madarakat és a rovarokat; leírja a brazil rabszolgasors szomorú jeleneteit; elbeszéli a rabszolgák hőstetteit; felidézi a hitbéli lényeket, és feltüzei a harcművészet gyakorlóit.

Minden előítéletet elszenvedve és legyőzve, a *kápoejrá* megnyerte a társadalmi harcot, és brazil nemzeti sporttá nőtte ki magát, mára elterjedt az egész világon.

Megjelent:

***La Karavelo* n-ro 003 decembro 2007. közlés, a főszerk.
Engedélyével**

Tradukita el Esperanto, permesite de la literatura revuo de *La Karavelo* (n-ro 003, paĝo 8-9.)

Eszperantóból fordította: Szabadi Tibor J.

További tájékoztatás:

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Capoeira> képek, szöveg

http://www.youtube.com/watch?v=51q1VB_dDik videó